

براهوئی شاعری

درد آتا کلہو

ہدایت نادرچی

دُر دآتا کلھو

براہوئی شاعری

ہدایت نادرئی

اوتان کلچر اکیڈمی نوشکے - بلوچستان

°+°*°*°+°

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تیوی حقاک خوندی و

دُر دآ تا کلهو

صنف: براهونی شاعری

نوشته کار: هدایت نادری

کمپوزنگ و سرپنه: رحیم زام 03404888959

شینک سال: 2025ء

بها: 250

کچ: پنج صد

شینک کار: اوتان کلچر اکیڈمی نوشکے - بلوچستان

ویب شینک کار: talarbrahui.com

°+•***•°

پنٹ

دا کتاب ئے تینا

شاعر اتے کل

تینا لوز اتے پھل

تینا دڑ داتے ای

ناپنا کیوہ پھل

سا کننا انتساب

فی اریک کتاب

نادری ناعشقیہ شاعری

مغرب نا شاعری آن الیس براہوئی ادب ٹی مروکا شاعری اسکان عشقیہ شاعری نا رنگاک تالانو۔ داجتا و ہیت نئے کہ مغرب ناعشقیہ شاعری پانزدہ فیصد مرو و براہوئی شاعری ہرا اردو شاعری آن باز متاثرئے دافتا عشقیہ شاعری نواد فیصد آن زیاتے۔ داڑتون اوارا انگریزی زبان نا بلا پنی آ شاعرک دنگہ شیلی، میتھو آرغلڈ، کیٹس، کولرج، ملٹن و ایلو شاعرک ہم داخہ عشقیہ سر حال آتیا نوشتہ کتورا خس نا شاعرک کریرو لے داڑن بیدس ہم اوفتا داکم انگا شاعری ناعشقیہ شاعری آن باز گچین و elevated پاننگ و ہرے ہم دانا چندی وجہ غاک مرور و لے ہرا اسہ وجہ ہرا دا وجہ غاتے ودی کرے اودادے کہ نن عشقیہ شاعری آن جوانی اٹ واقف متون۔ واقف نہ مننگ نا بلا سوب دادے کہ نناماس آہرا و عشق و شاعری نا تعارف کننگا دا بنیادی غلط انگا انٹروڈکشن شاعر متون اوارا اُلس نا ذہن ٹی ہندہ خیالے جاگئی کرنے کہ تا نلسان شاعر اسٹون محبت کپ، اونا محبت ٹی بے سہب و برباد مف، اونا محبوب اوڑن جتامف، اووخت اسکان کس شاعر مننگ کپک۔ دا تصور نا عام مننگ آن گڈ ولدہ راج ناخن ٹی شاعر مننگ کن ہرا وڑ پلینگ اٹ عشق کنگ و عشق اٹ تیزی اٹ بے سہب مننگ نارواج عام مس داڑن نن نم کل واقف ان۔

داوخت کئی بے سہب مننگ آن گڈ ہرا وڑ نا شاعری مس دانا مثال ہند نے دنگہ اینو پگہ نوکری دوئی کنگ کن ایم۔
اے نا امتحان تننگ۔ امتحان تروک حال بد حال امتحان ٹی

پاس تو مر یک ولے نوکری ناحق ادا مفک اورن دوانا -
 ولدہ ہراوڑ دا بنائی دورٹی عشق نانا ظہار کنگا دا بیرہ عشقیہ
 شاعری ے خرابو امیج کس تنو بلکہ عشق نانا پاپا کا پناہم داغ اس
 خلک - داہمو دور اس کہ عشق نانا علامت شاعری و شاعری نا
 ارٹیکو پین عشق اس ہراٹن عشق دا خد رسوامس کہ دانا پنا راج
 نئی فرداں الیس قوم آتسکان ناراضی و جنگاک مسروہرا
 ناپد داس کہ شاعر ہرا راج نانا آدیک پانگا کہ تینے آدیک
 نئی ہرنگ آن شرمینگا -

عشق کنگ جو انے یا خراب دانا ورندي ے تو ہر بندغ تینا
 تجربہ آن ایتو ہاں دا گڑا آکل امنا کرو کہ عشق نانا تینا گڑاں
 ہنینی و خرنی جوانی و بدی فاندہ و تاوان آکو،

عشق ہر دورٹی ہر بندغ تون جتا وڈ کسے اٹ درستی مسونے، کسے آباد کرینے تو
 کسے برباد کسے ہندو سفر کر فینے کہ اونانت تا پوڑوک قیامت اسکان سلور کسے ہندو کسرتے
 آن درینے ہراڑے بیرہ خریک تالان مسونو - عشق کسے گنوک کرے تو کسے دیوانہ کسے
 ہوشیار تو کسے سادہ کسے ولی تو کسے شاعر عشق نانا سلوک ہر بندغ، ہر قوم و ہر راج کٹی جتا
 مسونے ولے اسہ گڑاں عشق نانا فطرت نا گچینی ٹی ہرے کہ عشق کسے تینا لتنے - عشق نانا ہندہ
 مزاج نا حوالہ اٹ آسکرو املد پانک ”پیری ناٹریچڈی دامریک کہ بندغ ورناسلیک“ ودا
 ڈے پیری بیرہ عاشقا تا پیری ے - سلیس عشق نانا دیوانہ و گنوک کنگ نا نقطہ نظر تو باروٹ

ہیت کرسہ فراق پانک ”بیرہ بیوقوف آبدغ عاشق اس تو مننگ کپک، عشق کنگ کن عقل مند اس مننگ لازمی ے انتیکن کس ستون بلو وخت اسکان مہر و محبت تینا جوزہ غاتے تازہ تننگ کن صرف بلو اُست نُسے نا آخہ بلکہ بلو دماغ نُسے نا ہم ضرورت مریک“۔ داہیت آن ای داسر پند مریوہ کہ عشق انسان تو انت سلوک اس کے اوگڑا انسان نا انجام مفک بلکہ انسان عشق نسا سلوک آن گد تینا محبت ے تینا مہر ے ہراوڑ استعمال کیک، تینا عشق نسا خاخر آن انت کاریم الیک اونا مستقبل اونا جند نسا فیصلہ آن مریک۔ ہندہ سر حال آکنے تینا شعر اس یات بنگلے کہ:

عشق نئی ارتون زنجک نن

یارے ہم تینا سردرہ خفتون

ولے دادور نسا تیزی اس کہ بازو براہوئی ادب ٹی گڑا اس ہندو شاعر مہنا بسر ہرافتا شاعری عشقیہ شاعری نا اصلی مفہومے مہنا ایس۔ دا شاعر تا شاعری آہیت کنگ آن مست ای داپیتے واضح کیو کہ کنا جند نہہ عشق کنگلے خراب پاوہ نہہ عشق نئی بے سہب مننگے، خیر بے سہبی نا باروٹ تو شاعر ٹینسن ہم پانک ”عشق کنگ و عشق نئی بے سہب مننگ، عشق نہ کنگ آن تو جوانے“۔

سلیس عشق کنگ تو ای داسر پند مریوہ کہ عشق باز سخت، شدید اوا احساس نُسے۔

عشق ہرا تم بند غے مریک تو کل آن مست اودے تینا ولس اٹ کیک ولدہ اونا جوزہ و pysche ے ہم تینون خوندی کیک، ولدہ مدان مدان ہر پارہ غان انسانے تینا پلو یڑ نئی کیک۔ اوکان گد ہرا تم انسان عشق نسا پلو یڑ نئی مریک تو محبت نا دا احساس و عشق نسا

دہشتی آدینا انسانے ہندن جوڑ کیک کہ اودے دا پیشن نادینا و زندگی بے معنی لگرہ۔ ہر اتم
 دنگا عشق کسے مریک تو او بندغ ہندن قوی مریک کہ او نا بے سہب مننگ او نا سر سہبی جوڑ
 مریک، اتیکن ہرا وخت اسے پختہ او ارادہ تھو کو عاشق اس عشق کیک تو اوکل آن مست تینا
 محبوب نا حسن و زیبائی نا احساس مالو آن ساڑی مریک، ہراڑن عاشق نا شخصیت مکمل مریک۔
 ہر اتم او نا سیرت زیبا مریک تو او نا شاعری ٹی بیرہ، ہجر و غم، نا ایتی و نا شادی، محبوب نا بے وفائی
 نا ذکر، کرو کا محبت نا قصہ غا تا داستان مفک بلکہ او تینا عشقیہ شاعری ٹی محبوب نا حسن و زیبائی
 نئے، عشق ننا اواری و مری نا ساعما تے، زندگی نا ویل و سرگڑدانی تے مہنا اتیک ہراڑن جنسی
 کشش نئی ہمو شمل پختگی، معصومیت، 'gentleness' اختیار مننگ، 'sense of
 purity' کل مہنا بیرہ ولدہ تخیل نارنگ دا فتنے پین زیبا کیک۔

عشقیہ شاعری ٹی عشقیہ زندگی نا درک مریک، ہر اشاعر دا زندگی نئے تینا شعور ٹی
 او ار کیک تو دا عشقیہ زندگی آن بلو کچ نئے اٹ ویل آتے ایسر کیک۔ اتیکن شاعری ٹی ہرا
 تخلیق نا مزاج ساڑی نئے اگہ داڑن جوان انگا وڑٹ کاریم النگے تو عشقیہ شاعری اٹ ہم
 راج ننا خدمت مننگ کیک۔

براہوئی ادب نا عشقیہ شاعری نا جا چے السہ زن پانگ کینہ نہ
 گڑ اس شاعر آن چپ پین کس حسن و عشق و زندگی نا
 مارشتا تیان تیکن سر سہو دنیا اس جوڑ کنگ کتو۔ دانا اولیکو وجہ

ہموس ہرانا ذکرے ای بنا ٹی کریٹ کہ داڑے شاعر
 عاشق منگ آ باز زورتخا و عشقیہ شاعری آ کم۔ انیکن
 عاشق منگ آسان او عمل نئے و لے عشقیہ شاعری کنگ
 سخو۔ یقینن دا سخو کاریم نئے کہ عشقیہ شاعری ناکمک اٹ
 تنیکن ہندو دنیا اس آباد کنگ ہر infinite مرے و
 وخت و زمان ناتالانی تیان بڑا ہم مرے و ہرائی زندگی نا
 کل جُز آک تینا مریر ہرائی ڈپریشن و تازگی اڑتوماک تینا
 درو شمتون ساڑی مریر۔

اڑمیکو ہر نزدی براہوئی عشقیہ شاعری ٹی خنگک او
 دادے کہ ننا عشقیہ شاعری ٹی بے سہی، اُسے ہسونی، فریاد
 و چہانٹ، بیزاری و ناایتی نا ذکر چٹ بازے۔ ہر شاعر
 عشقیہ سر حال آ قلم ار فینے تو عشق و محبوب نا دو آن او غانے
 و لے خوشی دادے کہ دا او غوکا تینی گڑا اس ہندو او غوکو ساڑی
 مسونو و اریر ہر اقل او غنگ نا آداب آ تیان واقف
 مسونو۔

ہندہ حوالہ اٹ اسہ وخت اس ای شعر اس پار یسٹ کہ
 دا ادب عشق نئی مس دوئی نئے
 وخت اس اوغن اگہ یکیتنا اوغنہ

براہوئی شاعر ٹی دنگا اُونگاک ہرا جوڑتے گُو فرہ و دیدہ
 غامبی خُریک تخرہ ہرا تم عشقیہ شاعری کیرہ تو اوفتا شاعری
 تیبی دترتون اوار عطرنا خوشبو ہم اوار مریک، ناامیتی ٹی امیت
 نا احساس مریک، بے سکونی ٹی سکون نُسے ناچرک مریک
 گلہ محبت نا تام نئی پیڑوک مریک۔

نادرتی ہمو براہوئی شاعر تیانے ہرا عشقیہ شاعری نا مزاج و خواستیاں واقف
 چاہنگلک۔ اونا عشقیہ شاعری روایتی وڑٹ ہم گچین لگک کہ جمالیات نا اظہار نا طرزے پہہ
 مریک۔ براہوئی ادب ٹی ہرا شاعرک تینا عشقیہ شاعری تیان چاہنگرہ نادرتی ہمو فقا اسلوبے
 تینا کرسہ مہنا بسونے ہرا اونا شاعری تے و خاص اونا غزل تے زیات تغزل بٹھانے۔ اسہن
 ہم ادب ناروم اسلوب نافریشیس نا محتاج مریک، بچو ادب اس ہمو وخت اسکان مہنی سفر
 کنگلک کپک تا نکسکان اوٹی اسلوب نا تازگی مف۔ اسلوب نا تازگی و گچینی ہمو وخت آمہنا
 بریک ہرا تم شاعر تینا سر حالے تینا تجربہ و مشاہدہ نارنگلک بیان کیک و دا گڑا نادرتی نا غزل
 تیبی خنگلک۔ اوہرا نظراٹ حسن و عشقے ہرک، ہرا وڑا فقا ذکرے کیک اوٹی تینا ذاتی فکرے
 ہم نوشتہ کیک۔

نادرتی نا عشقیہ شاعری ٹی اسہ پین گڑا اس ہرا کئے دوست بس اودادے کہ اونا
 شاعری ٹی جوزہ غانا اصلیت و احساس نا authenticity ہرے یعنی اونا شاعری آن دا
 گمان ارفیک کہ اونا محبوب تخیلی او محبوب نُسے بلکہ اونا محبوب نا ذکر دا خہ گچینی اٹ مسونے کہ
 اونا معشوق اونا شاعری ٹی دمہ الیک، اونا زندہ منگ ستون اوار اونا ساڑی منگ نا احساس ہم

مریک۔

دا ہیبت تو ہرے کہ شاعری نا پوسکنا positive values تے زندہ تھنگ
آسان اف و عشقیہ شاعری عظمیت نامقام آسرکنگ ہم چنکو کاریم اس اف ولے نادری
وایلو پوسکنا شاعر شاعری تے خوانگ آن داگڑا آ اُسٹ خوش مریک کہ براہوئی شاعری نا
دادوراٹ بازگچینو شاعری منگے۔

عشقیہ شاعری ناکنتون اوار براہوئی ادب ٹی عشقیہ شاعری نا جاج سنا ہم
ضرورتے، انتیکن ہر ہمواد ہرائی عشقیہ شاعری نا جوانو وڈرے اٹ تجزیہ کنتک تو او زندگی
اخلاقیات، نفسیات، زندگی نا احساس، کلچر، اونا civilization کل سنا ترجمانی عے کرسہ
را بے شعور بھگ۔

درد سنا کلوی نادری ہراڑے عشقیہ سرحال آتے نوشتہ کرسہ بسونے اوڑتون اوار ہر
شاعر آ مبار راج سنا، راج سنا باقی تا، باقی تا تہہ و پیشن نا ڈکھ و سرگردانی تے باز خورٹی اٹ
ہر سہ لکھانے، ہراڑن دا سہتمک کہ اوایلو حساس آ نوشتہ کار آ تا وڑتینا حد و حویل آن تینا مخلوق
آن بے خراف، ہیا او اسہ نادرست او بندغ نسے نا ذکر مرے یا او نا ذاتی نیریشن اٹ کل سنا
نمائندگی نا گپ مرے، گپ ہیا محبت نامرے یا زند سنا ایلو بشتا تا کل سٹی ہمو انسان آتا ہیبت
منگے ہرا ننا نیم سٹی ننتون زندگی کنتکو، دنکہ اولکھک:

ای اگہ روز گار سٹی اختہ مریو
نا کہ مف دیدار تینے پرفسہ

.....

برک دشمن برک تنگانے لیڈر
امر دوٹی نا داسہ چال مچا

.....

یار پین اف دوستخوا داڑے کنے
صرف نیتو دلبری ئے دا کنا

.....

نادرتی ہراڑے تینا جوزہ و مارشتا تا اظہار کن غزل ناصفہ گچین کرسہ اونا حقے ادا
کرینے ہموڑے گڑاس نظم نئی ہم تینا عشقیہ شاعری نازنگاتے مہنا ایسوںے ہرا فتنے خواننگ
آن ای داپانگ کیوہ کہ او غزل تون اوار تینا اُست ناپیتے نظم ناسا نچٹی بیان کنگ ناہنرے
ہم تنگ۔

کنے امیدے کہ نادرتی نادا شاعری ناسفر ہندن برجا سلو و زیات آن زیات پین
پنختہ مرسہ کرو۔ ای اونا قلم ناسر سہی کن دعا گواٹ۔

نما

ہمومست ننا

عمران فریق

لُـمہ جی

مہر نَنا دیدنک نیکہ لُـمہ جی
دے او تو دا سنک نیکہ لُـمہ جی

ہر نمازٹ کینہ نیکہ نن دعا
دا چمن گلشنک نیکہ لُـمہ جی

ای مریو قربان ہردم نا پنا
ندر گوری خنک نیکہ لُـمہ جی

نا غمے اُستا تحائُن نن سدا
دا خوشی تا پنک نیکہ لُـمہ جی

نا صفت ء نن کریئُن نادری
اُست نا دیدنک نیکہ لُـمہ جی

غزل

کنا شاعری نا کتابٹ تھو کے
گلابی او پھلس حجابٹ تھو کے

کرے او سوا لس جتا او کنے آن
گلابس امر وا گلابٹ تھو کے

ار اتم اناسک تو نے آن پد بن
ننا دا جوانی عزابٹ تھو کے

کنف نی کنے بر سُور ای ایوک
نما خنتا نشہ شرابٹ تھو کے

کنے نادری نا ارے انتظاری
بروکا نما تو حسابٹ تھو کے

غزل

ہجرِ سنا خاخر ہُشا دا زندگی ۛے
سال ۛسے دا خٹنن نن نا گلی ۛے

قصہ غاک چٹار ہنار گل زند سنا دا
وارہ کُنپک نیکے لکھن شاعری ۛے

خنک خمارو خیسُنو دا یار دے نن
دیک کارہ نشہ ٹی ہر بے وی ۛے

نن اول زندہ تخاُن شاعری ۛس
شوق ۛئی زیبا کرینہ ہر کڑی ۛے

تینا دروِٹ نادری ہم زیبدار ۛس
مُست سنا اونا جوانی اخری ۛے

غزل

ای خنوتے اُست سنا داسیک کانک
شیشہ غامبی شپاد او دیک کانک

نن اگر اوڑتو وفا نا کین حسابے
او بریک ہیتس دغا نا کیک کانک

اف ننے اونا نصیب دیدار سنا ہج
دا ننا ہینار آ خنتیٹ ریک کانک

دا گلی ٹی نن سلوگن انتظار سٹ
اے گلی آن بس خدا نا نیک کانک

اوسلام نس ایتک ہڑدے نادری ے
او کنے خوشی نس اندون تیک کانک

غزل

نن جگر بلو تھانُ چپ کرینُ
اُستئی دردس سہانُ چپ کرینُ

نن تیٹی نی تویفُس انتظارِ سٹ
سُہب سنا نیکن ہرانُ چپ کرینُ

بیدے نے آن زندگی نامزہ اف ہج
ہر گلی ٹی نن ہنانُ چپ کرینُ

دُشمنی کچ آن زیادہ مسونے دُن
نن رقیباتو مخانُ چپ کرینُ

محل سے نا درگہ غا بس نادری نن
او تو بُد نے ہم خنانُ چپ کرینُ

غزل

ای ستمگر نی ستمگر پا وفا نن کین امر
زندگی نا چار دے ئی پا سخا نن کین امر

ای ارارے نی ارارے خمپہ تنے زرس
نن خنگ کن تینا اینو پا گڑا نن کین امر

ای خفا اُٹ نی خفا اُس نیامٹی دوہمنک ہزار
گام تینا مونی ے پُر پا پدا نن کین امر

ڈکسہ دُن خنتے تینا نی نقابٹ لاتما
عشق سہی دا چپ مزاجا پا جفا نن کین امر

بے کسر دُن نادری کن رُم کریئن نت شپاد
اف نن منزل خدا یا پا خدا نن کین امر

غزل

زندگی نا صوب شام آن اُست پنا
نا خمار آ خنتا جام آن اُست پنا

شوق ننا ہر قصہ تار تار بور مسک
بے وفا نا چار گام آن اُست پنا

شار ننا ای شار آن اینو بے سما اُٹ
ہر اسہ اُر خاص عام آن اُست پنا

درو ماضی وخت حالت مس بدل ہم
نے آن مچہ مہر وام آن اُست پنا

عشق نیتو سنگتاک گل نادری نس
اُر قصہ ننا ہر مزہ تام آن اُست پنا

غزل

بھاز نی بے حد ھنیں نادی
نی کنا استا کبیں نادی

دیگری ٹی سوچیوہ نیکن صدا
دا کنا ہوشے دریں نادی

لکھوا ای نا پنا ہر ن غزل
نی کنے تھ تان بٹیں نادی

نا وفا ٹی ہچ کمی اف دلربا
نی دعا تنکن کرین نادی

شاعری مس دا وطن کن ہر گڑا
نی غزل ہم تو تھیں نادی

در درا ای پٹیوہ نے بے سما
نی کنے چٹ گویفینس نادری

نادری نا استنا ہیتا تے نی
اخہ زیبا بیرفینس نادری
°+°*°*°*

غزل

ہتم وابسونے خلق آ برک داسہ صنم نی
سلوگن نن کسر آ نا ہرک داسہ صنم نی

فدا اُن زیلا چہرہ خمارا خنتکن نا
نگائس مہرنا اُسنت کرک داسہ صنم نی

نقابے مُر کرک سیرٹ خنیو خنتے خمارا
ملاسی ۛ کنا خنتا درک داسہ صنم نی

جتائی ٹی انا وختس امرکینک صبر پھل
خُلیسہ اتکن مہرٹ محک داسہ صنم نی

ہدایت عشقی نا دُن گنوگن نادری نن
ظلم کہہ کنا دوئے ہلک داسہ صنم نی

غزل

ننه آن مچه خفا هم ارے
جتاينو بس او کسر ارفره

غضب کیره ناخنک کنادرلربا
مفه ديتخه پيشن نظر ارفره

اومونجا خنارک هراتم ننه
نماخنک وا زو خبر ارفره

سلامت خدا کے دا خنته نما
ننه کسفره او تفر ارفره

دا درد اک کنا او هدايت امر
کنا شاعری ٹی هنر ارفره

غزل

نہ خنا دا جہان اُسٹ کنا لار کرے
دا قسم دا قرآن اُسٹ کنا لار کرے

نی تینا تے کرلیں بے مراد آ جہان
دیکھ در نے ہران اُسٹ کنا لار کرے

غم جتائی ارے عشق سنا ہر کسر
مس جتا ساہ او جان اُسٹ کنا لار کرے

نی ارا قول سنا تینا پابند اریں
نا اسہ دھوکہ غان اُسٹ کنا لار کرے

نا غم ۽ نادری چٹ گنوک مس انا
نہ دریر مہربان اُسٹ کنا لار کرے

غزل

داسہ تمانو دا دوٹی سریلہ خاک
مسونو چپی کروکا فیصلہ خاک

نہ خنان توفک خلینہ سینہ ٹی نا
داسہ بیدار مسُنو دا حوصلہ خاک

نی کنوس جٹکھ امو تم شارائی دا
نن برونک بش مروک زلزلہ خاک

نن تَفیُنن دا کسرتے خواجہ غاتا
اندُون آن اندُون سلورک سلسلہ خاک

ایتہ دھمکی لغوراک نادری ے
وا کنے سر مریرہ زو گلہ خاک

غزل

کیسہ مُرغُن قصّہ غاتے چکیسہ
دردی آ درداتے نیامٹ الیسہ

ای اگہ روزگار نئی اختہ مریو
نا کہ مف دیدار تنے پرفیسہ

نے اگہ وڑتو نا سنگار زُلف ننا
شیشہ ء مونا تخیسہ پرفیسہ

کس نیتو ہیت کتو چاسہ فی
عُصّہ اے تینا گُنیسہ مخیسہ

دیدہ اُس فی نادری نا پارہ نے
کیسہ اخہ پاسہ او او تُوْرفیسہ

غزل

دا انوکا دیک کارہ نی بقیسہ
لارُس اُستا پین شارہ نی بقیسہ

لال یاقوتی و دانہ دُرسے نا
کُل کئے اندُن کہ پارہ نی بقیسہ

نا جتائی ٹی ولے اُز دیر مُسن
نہ ہتم گُشنک چارہ نی بقیسہ

چہرہ مچا داغداری مس کرینچ ہم
پین ہُشنگن انگہ یارہ نی بقیسہ

نادری ہر شوقے الا خاطران نا
سال اسہ نے خنک خواہرہ نی بقیسہ

غزل

خن ہشوکا دا زمانہ التو دیداراکن
اف علاج نس عشق سنا لقمان ستو بیماراکن

پال شاپہ گم کتہ فی کائے تمے کڈ سئی
دیر کہہ تینے داخہ مطلبی آ یاراکن

ہرکس کاسک چراغا شوقی لبنہ ہلیک
فی بقیسہ ظلمسے دا شیشہ غا سینگاراکن

غم خنائن غم سہانن ہن ہتم نا مد سئی
اف پڑی نس جمراتے تو ننا گلزاراکن

نن سخی ہم مسوئن ان نادری آن ارفک
شاعری نا اُسستی نن خن تخانن شارنکن

غزل

دتر تروٹ ای بدل مرو کس
کنا بدر کن بغل مرو کس

نما دا شوخی کنے دا پانک
نما جھانٹ اول مرو کس

مرو بدی ٹی کس ردی ٹی
کنا جگر نا قتل مرو کس

وزن تا دوئے الیوہ داسہ
دا شاعری نا غزل مرو کس

جگر نا بائی برو بنوسک
دا نادری نا کنول مرو کس

غزل

نہ اگر خمپر تینے ہڑدے خنیوہ
شیشہ نا کپ سٹ تینا مہنے ہریوہ

چہرہ غا جمر تھینے تُو سُنے رام
نا اگر مہونا سلو ای مِش مریوہ

عشق سنا تاثیر زورے کنے آ
ای پری تا کاوہ سیل آ اُسٹ الیوہ

سُہب سنا استار ستو ای تولیوہ دُن
بس مُریدی او چڑا نالہ خلیوہ

دُن کنے بس نادری لگیک سدائی
نا جتائی نا غمے زار نس کنیوہ

غزل

مہر سنا ڈس ہنہینا ننے دو برے
است پانک کہ اے دوست زو زو برے

دیکھ درخن تے نا بر اے لاڈی خنن
جان کئی دا ننا کہ نوا روبرے

سیل چکر کرینہ عجب دشتل سٹ
انتظار ان پدا نن وا اے تو برے

پر کرینے اے رب کریم ہر کنڈا
بس نوا داسہ پھل سنا خوشبو برے

حالت آ نادری ہر ہدایت نا دا
شالہ نا است کئی رحم جانو برے

غزل

پیتے کپہ نَفْتُو سَنگت بندے بندے تَب ننا
چٹ سفا پنوک ٹکر ژندے ژندے تَب ننا

محل نَسّی ای اریک منیوہ لیکن مگر
موکو نا جال آن گندہ ہندے ہندے تَب ننا

ای گنوک افٹ کنے آن مَر ہنانے بازء مَر
مُرغنا بلا کسر تا پندے پندے تَب ننا

اُسٹ دماغ مَسر اسٹ الار اودے مَر بطیر
التینے اونا کہ مچٹ رندے رندے تَب ننا

نن اونا بائے تفینک نادری گڈا ہنا
مچہ اخہ باز پنوک کندے کندے تَب ننا

غزل

بَریرے بیرہ خلیرے چکر
کہ تُولرے بس جگر نا ماسا

نا درگہ غا نَن امر برونک
نی پت تَخائُس کسر نا ماسا

نا خُڑکا تولوک ء دے نَن او
رقیب ءے ہر نی گر نا ماسا

بفہ نَنے آ نی ہڑدے ہڑدے
بریسہ انتے تفر نا ماسا

خلے کس نادری خلینہ
یا کانہ نَن تو خبر نا ماسا

غزل

بَسُونِ اِیکانِ اِنانِ داکانِ خَنْتونِ
اَحْسَ مارانِ نَمے اِگانِ خَنْتونِ

عَجَبِ مُرانِ نَظرِ نَمِ بَسورے دُنِ
وَلے اِنْتے نَمے خُطکانِ خَنْتونِ

اَحْسَ بسونِ والے نَمِ دو تَتورے
مَش تے نَتا نُمّا پکانِ خَنْتونِ

ننہ نا کوچہ ٹی دامس دیگر
ہڑدے بسوں سفا چکان خستون

تینے ڈکاس بتوسک نی گلی ٹی
اُراغان خُطک نُمَا جکان خشتون

خلیسن نادری بس چپ کریںک
رقیبان نن تنے دکان خشتون

غزل

نی گُوگوتا اینو کریئس شکارئس
خرماء چاوہ نی خنتئوس داسکان

چڑا مندرئٹ تینے جوکا کریئس
مسیّت آ مُقَدَّمائے تخنئس داسکان

محبّت کریئس ای مینوہ بے شک
ننا دوئے دُوئی نی التئوس داسکان

صنم فون آ پيٽي محبت ني پاڻ
زرر ڪنڻو زيبا ني ملنتوس داسڪان

تورے ۽ جرڪي نا سوزٽ بنگس
توارے ني بلبل نا بنتوس داسڪان

ڪن لڳ اندن اينو نادري چٽ
محبت هشوڪو ني ڪنٽوس داسڪان

°+°*°*°+°

غزل

نا دروغِ ِ راست کینہِ موقعِ ملے
نا جگر تو اُسے دینہِ موقعِ ملے

نا اگہ زنجِ لوڑوئے شائِیِ دا
نن نما شارا برینہِ موقعِ ملے

نا گنوکِ زیاتِ منگے تو حدّان
چائے دوتا نا کُنینہِ موقعِ ملے

بے دماغنِ کشہِ تینے اِنِ فی داکان
نن نئے دے لُسِ مڑینہِ موقعِ ملے

نادریِ فی کشہِ گر کنتو کشہ
دمِ ارٹِ نیتوِ خلینہِ موقعِ ملے

غزل

ایترہ بس نا قسم خنتا کنے
ہو غفک نا یاد اُسے تینا کنے

نن تیٹ فریاد کیوہ ہو غیوہ
غم جتائی نا سفا کشکا کنے

اسوٹہ ای اُسٹی دُن یار ستو
دُن تفر تیرٹ امر پرغا کنے

او کنے سمجھا گنوکس شار سنا
مُر بٹے صحرائی او گوہا کنے

نادری نا درپدر ٹوکر کُنِیگ
پو متوسک فی زرس زیبا کنے

غزل

استو یار نن پدا شمع ۽ لگیفین
اُستے نن دا گنوکا پدا اوغیفین

باغ کئی نن دیسُن زیباؤ پھل منہ
دیر متو مہر ننا باغ ۽ نن باریفین

سُر کئی اسونک غمک ننا الورک
تتلی ۽ نن زرس مچہ باز چیر یفین

اُست متو بچ کنے دیچا انتہ رقیب
نن رقیب ۽ زرس مہر کئی نازیفین

تس نشان مالہو یار مہراتے نادری
نن اوڑا اُستے ہم تینا دُن بائیفین

غزل

کُفِ نِ میوہ غاتیان باغا در ننے وختس
بہار وُ محفلاتا اے چراغا در ننے وختس

گلی اوکوچہ غاتیٹ پٹینہ نے جاگہ جاگہ نن
برک مُرکر زہیری تے اُراغا در ننے وختس

صنم عشق گنوگن نا بروسہ کر ننے آ نی
مف کس پین اموڑے با وفا غا در ننے وختس

جتائی نا ہدایت ہچ سہنگ پاوہ مفک داسہ
برک نی نادری گُلشن تا جاغا در ننے وختس

غزل

اف برابر بس ننا قسمت ء چوٹ
ریفک ہڑدے ہر ننا سنگت ء چوٹ

ہر واڑٹ کوشش کرین نن ہیچ متو
کین اخس گرنن ارے ہمت ء چوٹ

خنک اوقات آن زیادہ پردہ او
اُسٹ ننا مینٹ کنا عادت ء چوٹ

نی ننے آ تینا شوق سٹ گر بریس
شار سنا گل مالہو آن نیت ء چوٹ

سیدا کر نقشہ ء تینا جوڑ نی
نادری نا نقشہ ٹی جنت ء چوٹ

غزل

منہ سال سسے آن نا دیدار مف
ننا اُسْت امر نی پا آزار مف

برے تم ء شاراٹ کہ خرما اگر
سلیک اُسْت آ ارمان گرفتار مف

نی خنتا کرف یار تینا دیدن ے
کنا اُسْت نھے آن گلہ دار مف

کرک پیٹے پردہ تینا مہر ننا نی
دا راز آن ننا صبح کہ استار مف

تینا نادری یار کہ خیالٹ مرئیس
ہرئیس دشمن داکان اے پار مف

غزل

نشہ نا درس ایتسہ نی کیسہ نسلاتے خراب
علم نسا صاحب کتاب آن کیسہ تینے نی نقاب

بے دماغ نی عقلے تینا ہیئت زرس تعلیم ہنر
نی بروکا نسل ۽ کرشاد نی شکر گوڑاخ گلاب

نہ مرے عزت چننا نہ مرے بلا نا فرق
الے چرس ۽ کہہ نشہ دے اونن نی خوان کتاب

نی بروکا ڈاکٹر اُس راج نسا فنکار اُسک
تینا ایلیم تا مروس خن تینا تمیٹ نی جناب

تینے سوختہ دایسہ کیس نادرہ ہم بے دماغ
کہہ صاحب سٹی پٹی چرس نسا ہرجا خطاب

غزل

زندگی یار بندے بوتل ٹی
اُسے منینگ پسندے بوتل ٹی

اُسے خوش ۽ تو خوش اُٹ اک ای ہم
اُسے سنا یار چاسہ ہندے بوتل ٹی

کنا لہجہ ٹی نس مدہوشی نس
یار چاس اُسے ژندے بوتل ٹی

نا محبت نا وڑ پیسہ ہیتاک کنے
اُسے او پٹیک نارندے بوتل ٹی

کیوہ محسوس ای ہدایت دُن
مُما خوشبو او گندے بوتل ٹی

غزل

محبت نا آغاز گلاب آن شروع مس
کنا خنتا نشہ شراب آن شروع مس

کرین چُپ تفینک تینا بائے نن تو
کہ دردی آ قصہ کتاب آن شروع مس

اونا چٹ کہ شیدا نن رُخسار نا اُن
اونا بے رخی دا نقاب آن شروع مس

کرین مچہ نن ہیل دا شعر او غزل تے
اول دا کہ خانہ خراب آن شروع مس

اسک نشہ نشہ استو نادری یار
سوال تینا جاگہ جواب آن شروع مس

غزل

اسيڪا دا زندٽ ني ولدا برڪ
نگاس تو مهرٽ صنم ني ڪرڪ

صنم بر ننه اُر امر مسنن
ننا ني گنوکا جهانے هُرك

ستمگر زمانه بدل نه ڪرے
ننا دا جهانے زرس پو مرڪ

درے بے قراری ڪنه چُٽِي
اسه وار ني تو ڪنه آ برڪ

ڪنه آن هدايت اگر ڪاسه مُر
دا يادته تينا ني تينيو درڪ

غزل

پین ہُشپہ زندگی ءِ دا کنا
پو مرک دُن بے وِسی ءِ دا کنا

دردے تینا لکھوہ دا اُسْتنا
دلبر بر بن شاعری ءِ دا کنا

یار پین اف دوستخوا داڑے کنے
صرف نیتو دلبری ءِ دا کنا

یار اینو تُغ ہنّانے خنتیان
کم کرک دُن بے تھی ءِ دا کنا

یار ہیتس گل ءِ پارِیٹ سفا
دیدہ خنتا نادری ءِ دا کنا

غزل

کنے ہو غفنگ کن دسمبر بریک
خوشی تے پُنگ کن دسمبر بریک

کنا گُشنٹ او کنے ہم اوار
کنے دُن ہشنگ کن دسمبر بریک

ضمم الیسہ کاسہ پردیس اکن
سفا بس گُنینگ کن دسمبر بریک

اَسُل دید خنتا مفک یار سنا
غمس ودنگ کن دسمبر بریک

خیالٹ ہدایت مدام فی مریں
ننے مَر بٹنگ کن دسمبر بریک

غزل

گنوکا ک خیر نے سہاٹی مریرہ
بدل زندگیک یار دعا ٹی مریرہ

نما کوچہ پُرے فساد آن کنا یار
کہ عقلاک دُن سودا نماٹی مریرہ

ننا سارے پٹاس گنوک فی مریرہ
موالیک اکثر تباہ ٹی مریرہ

عمل کیسہ اندن کنا ہیت آ سنگت
کنا بیتاک گل دا گُناہ ٹی مریرہ

تینے نادری جوڑ ولی کس کرینس
نی پاسہ دا جناک ہوا ٹی مریرہ

غزل

نی دُن تو ہڑدے بریہ کاسہ
کنے شغانے نی تیہ کاسہ

گلہ گلی ٹی صنم تہ نی
دس اے دلبر مفیہ کاسہ

سدا بھہ نی ننا کہ خُڑکا
صنم نی خنتے خلیہ کاسہ

قدم قدم دُب نی غم تہ ہر
گلہ گلہ ٹی مخیہ کاسہ

ننا نی خُڑکا بھہ ہدایت
نی غمتے اُست آ تخیہ کاسہ

غزل

انتکن مفت سٹ ای نے بیزار کیو
نا زئی آ غمتے سفا بازار کیو

اُف کرینُس نی اینو درد آن کنا
تینا غمتا نے انتہ غمخوار کیو

نی بھہ ہچ نتے تف نی تینا
تینے تینٹ ادینک ٹی دیدار کیو

اف مزاجٹ ہچ اسل دا کہ کنا
سٹی پٹی ہرکسے دلدار کیو

نی کنے دُن تینٹ پاسہ نادری
تینے مچٹ مرنے آن اے پار کیو

غزل

کنا ہوش سارے نی تینتو دریئس
سدخہ ای نیکی نی آخس ہینئس

امر پا گلہ یار کپر ای نے آن
درو نی گلی آن چپ چپ تدیئس

نما مہر خنتا کنے باز دوستے
خدا قسم ہر ادا ٹی گچینئس

خنائٹ وفا ای دعا ہم خنائٹ
ستم بلو اُستا ستمگر کریئس

خنا نادری نا وفا نا جہانے
جہانٹ وفا نا نی زار آن خرئس

غزل

ننا انداز ننا شوقاک ملنگی او
ننا بیتاک ننا شعراک ملنگی او

وزن چُپ چُپ امرزک ننے آن
ننا خیالاک ننا بحراک ملنگی او

ننا وس الپک هچ کس تو حقیقت
ننا تیناک ننا غیراک ملنگی او

نما دا راست حقیقت ۽ نن چانه
ننا پرک ننا موراک ملنگی او

تنیا نادری اف سٹ من سٹ پین
ننا ملاک ننا پیراک ملنگی او

غزل

او شیشہ سیٹی ہڑینگا تما
ننا جگر تو کہ اُستے کشکا

او اندن سٹی کہ ٹک خلیک
درے او سارے کہ ہوشے گوہا

نن شام ۽ مچا کریئن ارمان
او ہم کہ خنتان خڑینک شولا

نا خنتا عشقت خدائے گوہان
نن فل تباہ چٹ نم کہ خنتا

نی نادری نا دماغ آن پیشن
امر کرے رب خدا نے زیبا

غزل

تفپہ نی خیال اے کنا زنجیرِ سَی
لکھوہ نے ای زرس تحریرِ سَی

پٹپٹہ درد کئے دُن ہر گلی
ای اریک نا اُرا نا سیرِ سَی

نن مرینہ فُل تباہ فُل عشقی
نا ہر اتم گر ہرین تصویرِ سَی

غزل

کنے اراکا درے ہراڑے نما جتائی
جگر کنیسہ نما بہانہ کرے تباہی

کنے چرک نس نما وطن نا کرے ابگہ
امر مفر پا نما وطن کن صنم فدائی

جلک نگاہ نانے تباہ دُن کرے بس
اگر مگر ٹی بفعہ بریسہ برک صدائی

وفا گری ٹی اسہ گلابس کنے تنوسک
امر گلابس نما کروٹک پنا گڑائی

برک ایت ستم نی زرس ہدایت
ستم سہائُن پنٹ وفا نا قسم خدائی

غزل

ننا ہم تو داسہ ہنا وخت ہنوکا
نما یار وفائے خنا وخت ہنوکا

کرین تیر ہراڑے جوانی ء تینا
ننے لگیتو ہیچ سما وخت ہنوکا

نن مالو نا فن تینے مچہ مَرخ
کریئن تینے نن تباہ وخت ہنوکا

چڑا نی محائس کئے ہو غفینس
کریئس نی کس تو جفا وخت ہنوکا

کئے نادری پانی یا پاپہ اسل نی
کئے نا تو چانک پنا وخت ہنوکا

غزل

کرینے کس جوڑ گلابس تنکن
امو گلاب ء ننے آن خوانک

او کتہ نے بچ نشہ نا حرکت
نشہ شراب ء ننے آن خوانک

او خاخرے دُن کہ لکیفنگ کن
او تیل زارب ء ننے آن خوانک

کرینے کس آن سوال نس سٹی
تینا جواب ء ننے آن خوانک

او نادری چٹ دماغ آن کمزور
غمنا حساب ء ننے آن خوانک

غزل

استو چُپ نَس او ننا دیوان کئی
دنگہ پھلس بارے دُن ویران کئی

او شراب ہم کنگوسک کنتو اوار
نشہ تولوک اسونہ میخان کئی

او تینا اُستان اتوکو پھلس ایس
نن اونا پھل ۽ تنخان گلدان کئی

اونا معصومی ننے کشکا درے
او رودانے اُست سنا ہر خان کئی

او تینے دُن نادری کسفک بریک
ہچ جہان نا خوف اف دُردان کئی

غزل

جگر لارو چوہ خاخر خنائس
کروکو نی تو بس دچر خنائس

نئے سیدا سفا پائے مگر بف
دروغٹ نی مگہ باور خنائس

ارے بالٹ قدم تحچک ڈغارا
دنو زیبا دنو دلبر خنائس

جگر دوٹی تینا سائے کرے سر
ہراتم مہرتے ددر خنائس

خنوکو نن خنائن نادری دُن
کنے پانی بد او بزغر خنائس

غزل

نی بریہ تو بریہ یار ایتکن
مُست ننا مہراک ننا اے سلنتو

نن غزل ٹی ہر گڑاے پو کرین
داسہ او بجراک ننا اے سلنتو

داسہ افک کس ننا تنیا ارین
تینا او غیراک ننا اے سلنتو

ضدِ ٹی نن نے ملاقات کرفینہ
نیکہ او زوراک ننا اے سلنتو

مہر ننا شعر نادری تون اسکہ
نالہ او شعراک ننا اے سلنتو

غزل

نن مہیٹی استار حسابٹ کارہ نک
او بھک دُن سال او تو سٹ پارہ نک

شمع غا دُن نن تا تولینگ زور ارے
اُسٹ کسے آ دُن زرابس شارہ نک

خنک ء سٹار انتظار سٹ او بتو
اُسٹ ہُشارک چُپ کرینک لارہ نک

صوب سنا استار ستو نن توسُنن
بے خدی ٹی اخہ در ودارہ نک

نیتو دوستی جوڑ مسک نادری
ہو غیسہ لختی ننا تمارہ نک

غزل

جک ۽ خلیپہ تینا زور آن نی زرس اگاه مرک
صدی فانی آ دور آن نی زرس اگاه مرک

تج تینے سنگت ڈغارا افیسک طوبے وڑت
افیسک زیبائے موران نی زرس اگاه مرک

نن خنائن دونو یارنس صدخہ ہم توبے ارے
توبہ کیک استار اوڑان نی زرس اگاه مرک

انت کسے اُن نی ننا مونا بہ تینے تول ۽ کر
نن ادیب قصہ تے لوڑان نی زرس اگاه مرک

نن اگہ پشوان مسن نادری اوغتون اسل
کشیپہ اسڑدے جوڑان نی زرس اگاه مرک

غزل

پشوان امر مسوس تماس نی غرور آن
زیبا انگ صورت ۽ گوہاس نی غرور آن

مسک امر وا کُتر تقدیر نا سخت انگ
استارا بخت ننا ہم جلاس نی غرور آن

الوسہ روادار ہم شاتوسہ سلام اے تم
خُڑکان دوتے تینا خساس نی غرور آن

پین تا باخونا بائی ہر محفل اٹ اوری
الار یکتا نے ہو غاس نی غرور آن

سخی نا ارفتنک بس پیٹے نادری نن
کروکا ہمو پیٹے جلاس نی غرور آن

غزل

ننا دراتے گل اے مٹ کر پُئس
عجب نی لگیسہ جربُٹ کر پُئس

استو لگاؤسک استار اُسے تو
اودے تلفا تنہا چُٹ کر پُئس

ننا ملاک خلاف او دا گڑا تیان
امر جوڑ خاخری او بُت کر پُئس

نے آن بلبُل تینے ڈکا کہ شوقِ
کریس آواز بدل نی گُٹ کر پُئس

نیتو خوشی نا کمی نادری اف
ننا خوشی تا باغ ۽ لُٹ کر پُئس

غزل

ارے خاخر بروکا سال مچا
دتر ٹی بُڈ ننا دا شال مچا

جگر بائی ننا ایڑاتہ داڑے
امیداتا کہ ٹکڑ بال مچا

برک دشمن برک تنگان ۽ لیڈر
امر دوئی نا داسہ چال مچا

ہشوکنگا اینو فریادے قیدِٹ
ننا آ شال آ تفسک جال مچا

امر کین زور ننا مہون آہدایت
دتر پٹی ننا پُر حال مچا

غزل

ننا هستی ننا مادر زبانه
کرونک اسمانه سر زبانه

همنین گل آن شکر شادء برا هوئی
تینا بائی امر الپر زبانه

مرو کژدار ننا نوری نا ڈولا
همو قوله ارا چاکر زبانه

کنا تینٹ عجب زیبائے بولی
امر مونا تینا دپیر زبانے

تینا ای ہر بروکا شاعری ٹی
امر پابو صفت کپر زبانے

کنا پہچانے بولی نادری دا
تینا مہن سٹ امر شاپر زبانے

°+°*°*°+°

غزل

نہ اگر وختس خنواي شل مريوه
او مگر نيتو زرس اي جل مريوه

دانه بلو تنچره موضوع اي داسه
ني اگر لکھس کنه زو حل مريوه

ٻڻ مريوه ڏک خلیسه ني تفر ٿي
پنڀره سخت انگا اي تو خل مريوه

ای بریوہ نی کنے پاسک ہراڭی
کاوہ اندُون مُرْعُنَا ای ول مریوہ

نی اگہ دوئے کنا دوٹی الوس
چا گڑا ای نادری بس گل مریوہ

غزل

نن مرینہ نی مریشہ دا گلی ٹی
 پا امرتخپن قدم نن نا گلی ٹی

نی کنے آن مُرتخائس ساغراتے
 ای کُنویہ دِگیری نا چا گلی ٹی

نی کنا دا اُسٹئی بس خن ملائس
 نا تتخائٹ ہم تتخوٹک سا گلی ٹی

بس منہ دے نا اُرائی نا سلوکو
 ای خدا کے نا مریوک شاہ گلی ٹی

نی خلیسہ شاعری تے نادری نا
 ای بنیوہ ہم غزل واہ واہ گلی ٹی

غزل

شاعری نا ای اول اخیر اریٹک
نا تفوکا نت آ ای زنجیر اریٹک

نا ارارے سر مریوہ ای جلیک تو
ای خرابا لُڈونگا بس دیر اریٹک

کس کنے چمپک خنے تو بخت والا
گم او کار آ ای امو انجیر اریٹک

نی کنا عکس ۽ تناسُ اے درازٹ
نا تنخوکا دیدہ سنا تصویر اریٹک

نادری نن پٹینہ استارے تینا
مش نصیب آ زندہ غا تقدیر اریٹک

غزل

چار دے کن برک زند بے باورے
نی بقیہ ننا ہر خوشی خاخرے

خنک نا بس سفا کسفرہ او صنم
اُست دا گنوکا بس صنم ددرے

نی صنم خوش مرک خیر ئے دا ننا
کس درے دا کنا زین غا مندرے

لکھوہ نا پنا ای صنم بس غزل
عشقی ننا گنوگن ننے دیگرے

تو ہدایت مرے نادری نا پنا
نا غمان اف خبر نے کے پھل دے درے

غزل

ہتم نادا دے کو بہارے بہارے
ہتم بس پدا نُم امر دُن خنارے

جتا مس کنے آن کناساہ جہانٹ
صنم نا خنارے امر نُم کہ پیارے

کرے او تباہ زندگی ء ننا دا
پتائیٹ ننا زندگی بے قرارے

گلہ کپرہ بے وفا مس انا او
دغا مکر ٹی پین اسے او توارے

ہدایت ہتم نا امے سلتنے چس
ننا ہر خوشی نادری ہر تہارے

غزل

بور خنی گُدار کنے بس خنک نا
قتل کیرہ ہر وار کنے بس خنک نا

قاتل اوخن دونو بچ ای خنتن اُٹ
خیالٹی شاعر کنے بس خنک نا

کجلی آ نا خنک سفا بس ہیت کیرہ
دُن کریر گٹکار کنے بس خنک نا

فی زبانی تف مرے پروائس اف
تسونو اقرار کنے بس خنک نا

ای ہدایت نادری بس خنتا خلوک
کسفرہ پینار کنے بس خنک نا

غزل

کنتو اخہ گل ستو یاری تھانے
تسونے جام او تینے ساری تھانے

اونشانہ اُسٹ سے آ دم دم آ کیک
سلسلہ ء دُن تینا جاری تھانے

اودے اُن داسہ چاودہ ن ضرورت
تینے آ بلو قسم زاری تھانے

پارہ ہڑدے دُن کنے بس کوچہ والا ک
شاعری تا او نُمّا چاری تھانے

زندہ مسور دا اُمیداک نادری نا
باز ہرے آن استٹی ماڑی تھانے

غزل

بے وی کن شاعری ماتم کرے
 خاخری او خاخری ماتم کرے

شارٹی نن پد نے آن مسن اسٹ
 دلربا بس نا کمی ماتم کرے

نی بقیہ نا گلی وڑپک اسل
 نے آن پد بن نا گلی ماتم کرے

نن غزل تے ہم کرینہ پُر خمار
 ہونگیسہ دُن ڈاڑی ماتم کرے

نی اراتم بس اناسک دلربا
 نا مخو کا نادری ماتم کرے

غزل

اے وفا نا کنے ثمر چانک
نی بہ ارف کنے امر چانک

ننا تعلق ارے جہان تو گل
دا وطن نا کنے دتر چانک

نا اگر اُست کنے کرے گیرام
نا بروکا کنے جغر چانک

نی بریسہ دُن کنے خبر الو
نا بروکا کنے کسر چانک

نی زرس نادری کنے خفتو
نا غزل نا کنے ہُنر چانک

غزل

اریفک او کنے زندگی نا کنا
زیب زینت متو دا گلی نا کنا

کس کنے خنتنے کسے ای خنتنیٹ
مس ملاقات امو آخری نا کنا

زندگی ہم خرین تلخ جوڑ مسونے
کیک رقیب زکرء دُن ہر گھڑی نا کنا

شاعری ہم کرے داسہ رنگ ۽ بدل
حالے مچہ خنے شاعری نا کنا

داکان ای نے تفیو اکان فی کشکیسہ
رشتہ کمزور و مس نادری نا کنا

غزل

عشق سَی تَسَن قسم بخشِ نئے
اے قسم خور اتون شاغسِ نئے

عاشقی نا مزہ اے التون ہچ
زندگی نا خوشی ٹی خواہسِ نئے

ہیت سَی چُپی مزاجٹِ سادہ اُن
ہرُفسِ یا نی پدا اِلِسِ نئے

شاعری زندہ ارے پین انت کسے
تیر خلّ یا کہ تفر پر غسِ نئے

نادری نا زندگانی مشِ مرے
چار دے ٹی زند ہنا بسفِسِ نئے

غزل

رشتہ ۽ او دے پہ دے آن پرغسہ کیک
چٹ ۽ سخت انگا سفا دُن کشکسہ کیک

زندگی نا چار دے کو بس اُرا ٹی
رخصتی کن او ننے ام ملیسہ کیک

اُست نہی کس تو کریک دلربائی
غمٹے اُستٹ او گڑا دُن جلیسہ کیک

مُست اوڑان الکنن دوئے نما نن
تینے آ او اتکن دُن بلیسہ کیک

نا تروکا اے گلاب ۽ نادری تس
گم کرینے تُسے بس ہونغیسہ کیک

غزل

نشہ ٹی افن تینا نن سار سٹی اُن
خن ہشوکا داسکان نن شار سٹی اُن

چٹ ننے پوغا تخانے دا غریبی
زرء خیسُن تے بکہ واپار سٹی اُن

ننتیئی ملنگ نا موقع اف ننے ہچ
نن رقیباتا الوکا جار سٹی اُن

نی ننے سابت خنوسک پا ارا تم
نن تو کشکوکا ہمو بس تار سٹی اُن

نی ہنین اُس نادری شادو شکر تون
نن خرینا تلخ انگا اے زار سٹی اُن

غزل

بے وساد اُسْت سَنا اینو توارے
دلرُبا دلدار سَنا اِنِ نی چکارے

او مفک نا تینے کہہ خوار دا وڑ
مہر بشخو کو ارے نی پٹہ شارے

پند خلیسہ عشق سَنا بازار کُئی ن
ن ستم اُستا سہانک نُم خنارے

اونے چانک مگہ تپک ننے ہچ
مُشکلا وختا زرس نشو اوارے

سُر البینہ نادری ن موڑ سَے ٹی
دا گنوکا اُستے ہر ہڑدے خمارے

غزل

نی کنا خنتا خمارے پرغیہ
زندگی نا دا قرارے پرغیہ

نی اگہ تینا تب ٹ دے لُس متوس
بلبلی آ نی توارے پرغیہ

زگری ء تعویز کیسہ انتکن
زیب لُسے نا زبہدارے پرغیہ

کاسہ دنا سوچ نئی کنتون تھ
مہر سنا زیبا غا تارے پرغیہ

بس اگہ موسم خزان نا نادری
نی ہتم گلشن بہارے برغیہ

غزل

وہم نس ارفینے کنے نا درگہ غان
نا خلوکا نن تیی اے قصہ غان

ای خدا نا کیوہ زکرے دے عن
چک مفک کاٹم کنا دا سجدہ غان

مُست ننا داسہ جوانی اف اے
چاوہ داسہ ای تینا دا چہرہ غان

نی ارا مہن سٹ کنے خواہ امر
بس اے بیزارے ننے نارشتہ غان

نادری نا عمر ننا دولت نما
پُر کرک جھولی ے تینا پیسہ غان

غزل

گٹ البیسہ خاجا دُن اِتکن جوڑاتے نی
ایتسہ شیشہ نشان دُن اِتکن کوراتے نی

بندغاتے نی خنّس شار ننا سینگارے سَت
ای خنّٹ یار پاوہ خنّس زوراتے نی

خن دُواف کائنات سٹ اف دُنو صورت اسل
دا اراکان ایسوس یار اُشکنا اوراتے نی

نا کرامات ء خنّٹ نا کمالے ای خنّٹ
خوافینس سیل کروکا شوقی آ موراتے نی

پابو اودے نادری کن التینے دے ٹک اسل
بش کریئس پرکاتو بے وجہ شوراتے نی

غزل

بندغاتے شارِ نَنا ہِج بندگی اف
دلِ رُبا نا داسہ کنتو دلبری اف

مصرغاتے آ کرک نی غورِ دِخس
کنتو خوشی نا اُسَل ہِج شاعری اف

تینا گیسو تا نی کیسہ کنتو اقرار
نا زبانا یار داسہ باوری اف

شیشہ غاک پنا نولیکن اُسْت امودے
نا کنا دوستی نا داسکانِ آخری اف

نادری نُن اُسْت نَنا واپارے کتون
زندہ غاتون اُنٹکن یارِ زندگی اف

غزل

نا جلوہ غان دا جگر عزا بے
نما ای خُڑکا مفر عزا بے

کنا دماغِ اسل نی خلیس
کریٹ دے چُ سفر عزا بے

نا کافری آ مزاج دُرست اف
کنا دا اُسٹ صبر عزا بے

صلا خلیسک کنے نی وختس
نا ای خنگ کن بفر عزا بے

ای نادری نے خنو رقیب تو
گُڑا بدن ٹی دتر عزا بے

غزل

نی چنگی نا کنا تصویرے ہر پہ
بر نصیبیا تا صنم تقدیرے ہر پہ

چپ کرک نی کپہ داخہ اہ و زاری
زندگانی چٹ ننا گمبیرے ہر پہ

ای مفرناخن تیکن دیرس مروے
گم کروکا نی تینا انجیرے ہر پہ

داسہ دتخس لکھوہ ای شاعری جوان
نی کنا مالہو نا بچ تحریرے ہر پہ

ای خنائٹ چاوہ گلے نادری ہم
نی خدا نا زکرے کربس پیرے ہر پہ

غزل

خن تا مزہ قل سُور آ خن تیٹی اف
نا وڑو پھل اف اسل گلشن تیٹی اف

رنگ پہ رنگی ہفت ۽ رنگت خوبصورت
ختا جلوہ نا اسہ دیدن تیٹی اف

سُر سُریلہ سوز ۽ بلبل ساز سی ہم
شک شک آ گونڈو چن چن تیٹی اف

نے سمائے یادے داسکان یاد بریک ہم
نا اموفن کائنات نا فن تیٹی اف

نادری نا موڈ سنا چٹ ہیت کیسہ
دونو لہجہ من پسند آ من تیٹی اف

غزل

دا پین گڑا او دا سارِٹ افس
دا پُھل او لیکن بہارِٹ افس

ایسٹ ءِ دافتا دروغ او وعدہ
دا نشہ او کُل خمارِٹ افس

او لچیرہ جوڑتیاں عجب دُن
ہمنینو شاد او کہ زارِٹ افس

نی پو مہ دافتنے دا فن او کُلاک
دا دوکہ او یار اوارِٹ افس

مریہ شامِٹ فی نادری چُپ
دا چُپ او اندن کہ لارِٹ افس

غزل

قتل کاٹم مرے بولی تھو کے
درا خنتا ننا جولی تھو کے

ہتم تینے پدا کشکا ننے آن
نما بائی اے اولی تھو کے

کنا دلبر ننا دیرے خلوسک
ننا سنگت سفا ٹولی تھو کے

بفہ مونا ننا تنے پدا کہ
گوا دا لمہ نا لولی تھو کے

شکر بانی غے خلکن امرن
نما استا ننا گولی تھو کے

ننا خڑکا امر جکاس ہدایت
سلہ نیکن پدا سولی تھو کے

غزل

نما دُوئی ارا تم الکنگ نن
ننا دُوئے یلا دُنیا کرے اک

امر کوشش کرے مَسُن جتا نن
ننے پرغا صلا دُنیا کرے اک

خنا نیتو کنے دنیا اوار او
ننے آن بس گلہ دُنیا کرے اک

ننۓ تورے سفا پرغا بٹے او
سفا دن بش بلہ دُنیا کرے اک

ننا بختے خنا ظالم مخا بس
کرے زوزو الہ دُنیا کرے اک

درے کشکا ننا اُستے ہدایت
ننا خنتے ڈلا دُنیا کرے اک

غزل

پرکاک تینے اوشارک استو
کہ شمع غا سُرُرارک استو

کنے آ کنا خنک ابیکہ اُسُر
سلیسرو غوراٹ ہُرارک استو

گلاباک اسور کہ تینا موڑ آٹ
کنے آ ٹاک ٹاک مخارک استو

کریک ای صبح خدائے تینا
کنے آن اودے پُلا رک استو

گلی ٹی تینا ای چپ تولوک
کنے دن مُونجا خنارک استو

تخارک اُستا ٹپ لُس ہدایت
کریر دفن بس انارک استو

غزل

نے گناہ اف یار وخت اسے اندونو
مہر انا بدلہ ٹی داڑے غم ملک اک

رشتہ غاک کل محدود بس مطلباً
دا کسر ٹی چڑھ دوھو کہ چم ملک اک

کس وعلیک کپک سلامؔ ننا
راجیٹی بندگی داڑے کم ملک اک

بے وسیلہ ئے است رم کیک درد را
 خاخا دروغ سنا یار تم ملک اک

ظالم آشار سنا ہڑوے بیتا تے آن
 استے اوغینگ الیک خنتے نم ملک اک

تف تسلی دا استے ہدایت اگر
 نادری غم نے آن واردم ملک اک

غزل

کریں انتس نی یار سما لگیو
ملنگاتا سنگت دعا لگیو

چراغء کرین وس نئے منیے
کرین دیر تینے نن سفا لگیو

ننا مہراک بڑا ہنار آسمان کے
نما است آ مہر او وفا لگیو

ننا لگا استار ہزارا پری تون
نے آ افسوس استار ننا لگیو

امر ظلم کریک کنا نادری یار
ننا است آ نم کن سزا لگیو

غزل

زند ائی اف بہار بس ہتم
اخہ در مس نن تو ستم

نی ہے وخت ننا بے وفا
مس ننا بخت قسمت ختم

نئے کہ پیغام نئے حوالس
مسوُس پین تا نی صنم

بے وفا نا گلہ تان بس
بے وفائی نا مسک ختم

زندگی اِچ مُراد خنتہ نے
کر ہدایت نادری آ ستم

غزل

نی کنا دا گلشنے خاخر کریس
نی کنا صوبے سفا دیگر کریس

وس کریٹک ہچ متو منت کریٹ
نی کنے آخر صنم ددر کریس

اسوٹہ خوش تینا بس دا زندگی
نی کنے آ غمتا بس جمر کریس

خاخرٹ اُستے کنا تسوس زراب
زندے مچا نی کنا محشر کریس

چاوہ نے پارے کنا کس باروٹ
نی ہدایت اوڑا دُن باور کریس

غزل

نئے دوست نئے او نئے کے رقیب نس
ای درد ۽ پاوہ اریٹ ادیب نس

اگر نی پٹنس تو اف جہانٹ
کنا وڑٹ او متو غریب نس

خلیوہ نالہ مُریدی او ای
کہ شہ مرید وڑ ای بد نصیب نس

امر بریک او ننا کہ خُکا
ارے ننا چند ننا قریب نس

کنے ہدایت زرس کرک پو
کہ نادری ہم ارے عجیب نس

غزل

کنے بے وفا کس دُن الا انا
پین اسٹ اسے او دُن ملا انا

مرے تینا جوڑی تو پاوہ صدا
کنتو ہیچ کتہ نے ای پاوہ وفا
تینا دوتے کنے آن او سلا انا

ارے اونا تصویر کس کنتو تنوک
اسے رومال او زنجیر کس کنتو تنوک
کنکہ غمتے تینا او خُلا انا

ہدایت نے پاوہ چُپ کہ نادری
کریٹ تینے نیکن درپری ای
خنتان خُطینک اتے او شولا انا

غزل

دیک انارک زندگی نا چار دے مس نا وفا
مش مرے دا ہر خوشی نا چار دے مس نا وفا

ای تو ہڑ دے مش مریوہ نے خنیو خمیر اگر
درد نسے کنکن کمی نا چار دے مس نا وفا

ای تینا کاپی ٹی استو نا خناسٹ یادئس ہم
بس منہ پھل ڈاری نا چار دے مس نا وفا

ای تینے دُن مُر کریٹ شارنا شار داری آن
مزہ اف ہچ نا گلی نا چار دے مس نا وفا

وخت ارا مس وختسی نادری گنگس قسم
پا ارا مس دلبری نا چار دے مس نا وفا

غزل

کنے آ انت دے نی گدریفیس
کنے آ گل آ شارے بگڑیفیس

تینے کشیوہ اراکان نی پا ای
کنے تسوس گڑینگ نی پیریفیس

تینا بر داسہ مہن ء تورک نی
انتہ ادیب اسے تو چیریفیس

تینکھ پٹہ کسر نی داسہ ن
دوشہ سے تون نی انتہ اڑیفیس

غلط اف بٹ ای نادری لکھاس
کنے تینا شعر بٹ نی پاریفیس

زندگی آن نی بٹیس جوڑ
 جوڑ نئے گنوک کریس
 انت کریس نی جوان کریس
 نے متوپروہ

دیر وُ خاخر سٹ ہنان
 ہر گڑائے نن خنان
 وا ام نیکہ پُھل بنان
 نے متوپروہ

نیکہ دا جوانی دیر مریسہ کاتک
 ای اریٹ گنوکس دانخہ در او چانک
 وا ہم کنے چانک دیخہ در بفق او
 ای اریٹ پریشان دس نس ہم تفک او

ہچ کنے سکون بتو
 نا کنے آ فون بتو
 مہر بنا ٹیلیفون بتو
 نے متوپروہ

شیشہ ٹی ہڑدے تینے سینگار کر
 نی کنا دوستی آن ہر وار انکار کر
 نیکہ شعر ای لکھوہ نی تو ہچ بقیسہ
 تاکہ اُسٹ مہر مف نی امر بریسہ

نیکن کریٹ تینا صنم
 نا کنے خنتا قسم
 نے آن پد کریٹ حجم
 نے متوپروہ

تینا چُنکا اُسٹ آن ننے ہم کشا
 دوٹی الگ ننے تینا محفل آن او حسا
 اوارے امیرئس ای اریٹ غریب
 عشقو اف بیج دولت نن ارین ادیب

نادری نئے اُران
 تیکن بس نئے حِنان
 وا ام چُپ کرین انان
 نے متوپروہ

نی ننے خناس سٹ وار جوڑ گنوک نن مسنن
 پیشن آن نن زندہ اُن لیکن اُسٹ کسکُنن
 تینا کاٹے اینو خل ٹی داڑے خلکُنن

نی ننے امر الاس ای نے داسکان التئیٹ
 نے آن پدا ای داڑے ہچ پین کس ستو ملتئیٹ
 نی خواوہ اسہ وار ای نا ملینگ ضروری ے
 خل نگائے نی ننے آن نا جنینگ ضروری ے
 نے آن داڑے سنگت نن زارب الکُنن

نیکہ زہیر کریٹ ای اتکن بقیسہ نی
 نی خماری آ خنتے ہچ نشان تقیسہ نی

کین اُخس کہ نن شاعری ہچ نے اثر تمپک
 انت انت پارسا اُن ہچ نے خبر تمپک
 نن دتر امہو یارے تینا اُسْت آن تَسُنن

عشق کیسہ سچا کر دا وڑ ہچ مفک سنگت
 بس مریک جُئون پیدا جان نئی بریک ہمت
 قصہ نَس وفا نا کر ننتو نادری داسہ
 پین بے رُخی کہہ ننتو زندگی داسہ
 نِت شپاد نن کوکار نٹ نا گلی آ بسُنن

رقیباک نے آ تاج نس تھارک
 عجیبو بس رواج نس تھارک
 فی عروج آ اناس نن سلیسن پدی
 محل او ماڑی خناس نن سلیسن
 کرینو بس بازارے بُوڑ نما دا

حقیقت نا پتے حقیقت کریٹ
 تینا نے قلم نا ای سنگت کریٹ
 لغوراتا نتے تھیٹ خناس
 ای مڑداتے تینا کریٹ خناس
 عقل مند او سماج نس تھارک

نی خاموش مزاج نُس خراب داسہ مسوس
 اناس دورستو نی وقاب داسہ مسوس
 تینا چینی آ نگاہ نی زرس شاہ
 ننے آ ستم بر گُڑا نی زرس شاہ
 نے آ بلو دا کاج نُس تتھارک

کنے آن تفو کے دا گل شار ننا مون
 رقیباتا ایلو دا گل یار ننا مون
 ای انتس کریٹ کنے آن خفا او
 کنا دستخواک ہم کنے آن جتا او
 شرارت او مزاج نُس تتھارک

کنا نادری اوس نی کس نا مفیہ
 اگر نی مریہ امر پا مریہ

نِي اُولِي مُحَبَّت نِي اَعْلَا اَرِيڪ
 دَعَاۓ دَا نِيڪِن شُڪَر نِي مَرِيڪ
 نَمَا غَمڪ دَا عِلَاج نَس تَخَارڪ
 °+°*°*°*°+°

تینے کہہ خیسن مہ داخہ سوختہ
 دے لُس برینہ دے لُس ہم نن
 ننا حال بد حالے ارین نن تو اختہ
 دے لُس برینہ دے لُس ہم نن

او غیوہ ہڑ دے مخیوہ ای ہم چپ اینگا تصویر ستو
 کینہ جنگ نن ہڑ دے ہڑ دے شومینگا تقدیر ستو

رقیب انت آن انت کے خدا ناختہ
 دے لُس برینہ دے لُس ہم نن

ظالم آشارٹ دشمن بازے فی جانان ہر پیسہ ہم
 ہڑ دے ہڑ دے نن نے پانہ نے یقین کپسہ ہم

ڪرڪ پاسه ٽينے زرس فی تو پختہ
دے ٺس برینہ دے ٺس ہم نن

خٺکو بے وس مونجا استے نشہ ٺی ہڙ دے خمار
است ہم چوٺا ڪل آن سست ء نشہ ٺی ہڙ دے خمار

تینا استے اینو ڪرین نیکہ تختہ
دے ٺس برینہ دے ٺس ہم نن

استے ڪشکا نا دا مری داسہ بر فی نادری
اختہ اختہ تینٹ چاسہ پاسہ بر فی نادری

تخینہ گلی ٺی نن پھلس فی اوکھ
دے ٺس برینہ دے ٺس ہم نن

کنتو او ملینگ نا ترانه کریکه
اودے مَر مچہ زمانہ کریکه

کنے گنوک کرینے امو بختندہ تو تینا
صفا برباد مریوہ اسہ اڑسندہ ئی اونا
عجب او کنتو فسانہ کریکه

ککش مینوہ اریئہ زیبا او چہرئسے اونا
اگہ مَر آن ای خنوتہ زیبا او بستہ ئسے اونا
صنم اسکول آن بہانہ کریکه

تینا جوڑی ۽ خناتہ تینے سینگار ۽ کریٹہ
زرس مَحُوک بسکہ تینے اسل بیدار ۽ کریٹہ
ننہ آن غصہ مخانہ کریکه

اونا خوانوڪا ڪتاب ۽ نادري اُست آ تخاڪه
 زرس اوڙتو زرس تينتو وارس سڻي او مخاڪه
 اناڪه مَرُ آن اشاره ڪريڪه
 °+°*°*°*°+°

تِنِي مِينِٹ پَرِغائُن اِيلِي نَا اِف داسه
ايتره دروغ دوکھ سنگتي نَا اِف داسه

چوٹ نيت ارير بدزن کسے آ گمان افک
راست انگ خراب اُن ن دا خراب جهان افک
مون پھ مون سلام کيرھ اُسْتِي دغا بازی
کيسه سنگتي کر ني دا وڑ ٻچ مفک ياری
زيب تفک اسل نيتو داخه کپھ يار باشي
تِنِي مِينِٹ سيدا کر نشه نَا مِفھ عادی
شاراڻي چڙا جنگے عقلی آ دا ايلم نَا
نَا مفک اسل نيکن اصلی آ دا ايلم نَا
کينھ فيصله بر ني دشمني نَا اِف داسه

شير سَنَا جغرخ ني سنگتي مزید کيسه
نشو مر برابر ني اِيلِي مزید کيسه

شيشه نا مثال سَٽَ نِي اُستَ ڪر سفا تينا
 ڪسَ ڪپَ نِي آزار ڪس نڪن خدا تينا
 سادہ غا مزاجُ نِي زندگي ڪرڪ صاحب
 هوش ڪروڪو مچُ باز شاعري ڪرڪ صاحب
 نا دماغ خراب افڪ مينِٽ نِي گنوگس يار
 نَ آ اِي تو حيرائُ تينَ آن پروگس يار
 تينَ ڪر صفت مچُ شيف زمين آ تخ تينَ
 نِي اِگر گنوگس تو نِي گنوڪ مرڪ پانَ
 ظلم سَنا ڪسر ڪُٽا ظالم

نا عمرے لکھ نُس خدا کے سنگت
 نی عمرے تینا اسل درینس
 نی ایک داسکان تبائی کیسہ
 دا اُستے پابند امہ کرینس

نی لال اسہ اُس کنے سمائے
 ای پو مریوہ نی ہم تو چاسہ
 نی کیسہ حرکت خرابو وختس
 دا دوتے بے وس امر ترینس

نن نیکہ مُتکن کہ چاوہ مسُن
 نا دوئی الکن خوشی نے تَسُن
 رقیب ۽ داسکان کنے سمائے
 نی پلو نٹ دُن تینا تھینس

نی ہم تو داسہ کنا مفیسہ
 نی پین اسٹ نس تباہ کریئس
 نا کوچہ غا دُن بریک او ہڑڈے
 نی اوڑکن شاد آن باز ہنئیس

دا نادری نا پٹ نے چانک
 زمانہ مچا دا شار پانک
 ای نیکہ چٹ باز مریوہ ہرف
 کنے آ داخس امہ کبئیس

نا خنک پین گڑا وُ چوکا چوکا
نی عمرٹ اریک چُنکا چُنکا

نی سینگار کہہ تینے دلُبا دُن
نظر کیرہ نے پھل او پکا او پکا

گنوک داڑے ابدل ۽ پارہ کنے وا
چُنک خلق آ نا او یگا او یگا

گلی آ برینہ نا خنتے کن زیبا
کنے آ نگاہ کر نی لگا نی لگا

سفا نادری ہوش وُ سار پلانے
نا بالاد اُشکن سُبکا سُبکا

نن زندان نی ابدال ء کرپنس
 کنے اودے نی جنجال ء کرپنس
 کنا دشمن نے پاوہ بنک اینو
 کنے اوڑکن نی ابدال ء کرپنس

انتکن دا واڑ کیسہ
 کنا پُھل ء الپسہ

کیوہ نے صدخہ نادری کن
 الپسہ اودے زندگی کن
 کپہ دا واڑ نیکن جوان اف
 اوڑان بارو پین جانان اف
 الے نی اودے پاوہ کنتو
 زندے تیر کیو اونا خفتو

بند فی کرینس اودے اُرائی
الپسہ اودے فی صحرا ٹی

کیوہ سلام ای اونا وفائے
ہر دم تحک کنا مہن آ وفائے
مغرور اف بس او مجبورے
ختنا دیدہ ختنا نورے
وختس فون سٹ کفتو اوغیک
ہیت ہیت آ او وارہ جسک
پائے کنے در تیکن ہدایت
نا ای مریوہ نا اریٹ سنگت

دے نس اودے تینا کروٹک
دے او نن اونا خنتے خنوٹک

دا اعلان ۛے سرعام کیوہ
 نادری ۛے داسہ تیکن دیوہ
 بن اے دشمن ای نے پاوہ
 نادری ۛے داسہ ہر فیوہ کاوہ
 دیگر نا ٹائم آ جشن نس تیوہ
 نادری ۛے ویگو ٹی دیوہ
 °+°*°*°*°+°

صنم جوان چاوه حقیقت ۽ نا ای
 اندا مقصدی آ محبت ۽ نا ای
 نی مغرور اریس ہیچ تپره انتہ
 صنم دا خرینا فطرت ۽ نا ای

کنا زندگانی تباہ مس نیکن
 کنا ہر خوشی دُن فدا مس نیکن
 چاوه زندہ سجاٹ کہ اُلفت ۽ نا ای

اسٹ حُسن او صورت ایلو نوجوانی
 خدا نا ارے باز نے آ مہربانی
 کیوہ تقدیر او قسمت ۽ نا ای

ای مہر خواہ نے آن کیسہ بے رُخی نی

اي جوان چاوه ڪنٿو ڪيسه دلگي ني
پن کس ايتوانت دا شرانء نا اي

هدايت نا دا وفا تا ڪهاني
ارير نادري تو نا ياداک نشاني
ساه آن دوست تخانٺ امانتء نا اي

ڪنن اُرنی غم تفہ
 نیکہ ای استار احساب
 کریٹ ای نن تیٹی
 نی باور کیس یا کیس
 خرُن آگلشن تیٹی
 نیکہ صحرائی رولاٹ
 بارُن آپتا تیٹی
 نیتواف یقین چاوه
 کناد اہیتا تیاں
 خلیسہ نی مسخرا
 کناد اشعرا تیاں
 نناف نے ہج خیال
 کریٹس نادان تینے
 کیسہ نی تینے ہج

نئے آن قربان تینے

مفیسہ نہ نامفہ

کشپہ پدی تینے

بریسہ نی خُلپہ ہچ

بند غُلسِ سمچہ نئے

بفیسہ نی توبفہ

شیرین گفتارُلسِ اریس

کنے آن مونے نفیس

زبان ناسٹ مفک

ڈس ناکس تفک

تباہ اُس تباہ اریس

جتا اُس جتا اریس

امر پاس امہن مروس

نی عنون اوگوہان مروس

کنے آن سکون ہنا
 نے آن داجنون ہنا
 اسٹ ۽ اریٹ کیسہ
 شنکی خل سٹ کیسہ
 حیران کیسہ تتلی ۽
 شارننا چمبلی ۽
 ارکس ۽ کریٹس جی
 اموڑتو کر زندگی
 کنے آن سوال کیس
 کننا خڑکا ہچ بقیس
 کنانی پری مفعہ

مینوہ زیبا اریس
 پین کس آشید اریس
 کنے آن خفا اُس نی

کنتو مللک پری تولینک ای او نی
شعرو و ان غزل لکھینک ای او نی

اُستے بُلن کرک حُلپہ کسے آن نی
یگا کنتو مرک حُلپہ کسے آن نی
خنتے خنتیٹی خل مخینک ای او نی

نا دماغ ۽ بدل تعویز اک ہم کریر
کنکھ سوچاسہ نی سوچ ۽ ناکم کریر
بر پدی ساه کنا ملینک ای او نی

نادری نی اریس دا ہدایت نا ہر
ظالماک نے دریر دُن کئے آن مُر
تینا یاد اتے بس الینک ای او نی

°+°*°*°+°

اوتان ڪلچر اڪيڊمي بلوچستان ناداوخت اسڪان شينڪ مروڪ آڪتاباڪ

نمبر شمار	ڪتاب	نوشتہ ڪار	صنف	شينڪ سال
1	هجر نامد	يارجان زيب	براهوئي مجموعہ ڪلام	2017ء
2	شہزادہ فردوس	خالد اسير	منظوم احاديث	2018ء
3	مہروان	غنخوار حيات	براهوئي مجموعہ ڪلام	2019ء
4	دڙد اتالوار	رفيق شوباز	براهوئي مجموعہ ڪلام	2019ء
5	مہر ايسر مفڪ	يارجان زيب	براهوئي نال	2019ء
6	سرتاج مدينه	خالد اسير	براهوئي نعتيه شاعري	2019ء
7	زند زندان اسے	غنخوار حيات	براهوئي افسانہ	2020ء
8	شارلي وچا ڪليٽ نافيليري	حماد مينگل	ترجمہ	2020ء
9	چراغ ناروشنائي	عنبرين مينگل	براهوئي ناول	2020ء
10	ڪوہ باتل	عنبرين مينگل	براهوئي افسانہ	2021ء
11	ناؤرڪ	محسن ايوب	براهوئي شاعري	2021ء
12	راز حيات	وحيد الدين	براهوئي: غنخوار حيات	2021ء
13	تنياي	رحيم زام	براهوئي افسانہ	2021ء
14	اُست آناخون بيٺ ۽	قمر مينگل	براهوئي شاعري	2021ء
15	بي-آر سي	عنبرين مينگل	براهوئي ناول	2022ء
16	نوڪاپ	غنخوار حيات	براهوئي شاعري	2022ء
17	عشق نارنگ	رحيم زام	براهوئي شاعري	2023